

Peter Wasmund

**Rector Universitatis Rostochiensis Petrus Wasmundt I. U. D. & Professor, Ad
exequias Quae ... matronae Annae Schlorfes, defunctae coniugi suae
desideratissimae, a marito viduo ... Viro, Dn. Johanne Schmieden hodie ...
parantur, Omnes omnium ordinum huius almae universitatis cives amanter
invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777424800>

Druck Freier Zugang

Wasmundt, P.,
in
Anna Schlorf,
uxor. J. Schmied.

Rost. 1631.

63

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT

J. U. D. & Professor,

Ad exequias

Quæ
Piissimæ & honestissimæ matronæ

ANNÆ
SCHLORFES,

defunctæ conjugii suæ desideratissimæ,

à marito viduo

Ornatissimo & doctissimo Viri,
Dn. JOHANNES SCHMIEDEN,

hodie hora mediâ primâ pomeridiana in templo

Nicolaitano parantur,

Omnes omnium ordinum hujus almæ uni-
versitatis cives amanter invitat.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M. DC. XXXI.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT
J. U. D. & Professor.

DE animarum statu post hanc vitam earumque vel mortalitate vel immortalitate varias fuisse Ethnicorum sententias ex scriptis eorundem posteritari consecratis apparet. Alij animas esse mortales, & non secus quam corpora interire existimarunt, cujus quidem sententiae, alijs praetermissis, fuisse intelliguntur, Horatius, Lucanus, Seneca, Ovidius, Lucretius, Ennius, Socrates, Plinius, Diagoras, & similes. Quibus etiam proximè accedebant Saducæi, qui mortuorum resurrectionem negabant. Alij putarunt animas quidem esse immortales, sed modo planè diverso. Nonnulli enim intellexerunt, omnes hominum animas ab cælo descendisse, ad ætheraque evoluturas ac reversuras; quorum sententiae aliquantulum accedit eorum opinio qui igneas esse animas & cæloque descendisse autumant, sicuti Manilius, Valerius
Flac-

Flaccus, Silius Italicus, Boëtius, & Juvenalis,
in suis carminibus pluribus explicant. Alij cre-
diderunt omnes animas infernas ad umbras
properare, simul ac à corporibus liberantur, cu-
jus sententiæ fuisse videtur Anaxagoras relatus
à Cicerone. Is enim quarentib9 amicis vellent
Clazomenas in patriam, si quid accidisset, re-
ferri, nihil necesse est, inquit, undiq; enim ad
inferos tantundem viæ est: significans omnes
animas ad eundem locum festinare, aliter enim
si sentiret, animarum quasdam infernas ad se-
des, quasdam vero ad supernas migraturas, non
dixisset tantundem viæ esse. Sunt qui putarunt
justorum animas ad æthera redituras: injusto-
rum vero in Phlegetontis undis perituras, in
qua sententia fuit Socrates in hoc sibi contra-
rius, ut de ipso loquens refert Cicero inquitens:
Duæ sunt viæ duplicesq; cursus animorum è
corpore exeuntium, nam qui se vitijs humanis
contaminarunt, & totos libidinibus se tradide-
runt, ijs devium quoddam iter est seclusum à
Concilio Deorum, qui autem se integros ca-
stosq; servarunt, quibusq; fuit minima cum
corporibus contagio, suntq; in corporibus hu-
manis vitam imitati Deorum, ijs ad illos, à qui-
bus sunt profecti, facile patet reditus. Cum qua

sententia ferè concordant, quæ decampis Elysijs Virgilius refert. Alia deniq; sententia fuit existimantium, animas immortales ab humanis corporib9 evolantes in diversa animalium brutorum corpora migrare, cuj9 sententiæ fuit Ovidius Tibullus & Claudianus: mortem enim diutina peregrinationi similem esse putarunt; nam ut peregrinus errans vagus & varians per varias mundi regiones migrat ac remigrat; ita animas à corporib9 exeuntes per varia aliorum animalium corpora meare crediderunt.

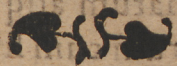
Longè vero alia de statu animæ post hanc vitam Christianorum est sententia, hi enim, missis Ethnicorum fabulosis & futilibus opinionib9 ex verbi divini mysterijs certò sciunt, animas piorum, statim atq; à corpore discedunt deferri ab Angelis in sinum Abrahamæ; impiorum vero in inferno sepeliri. Pontificij quidem statuunt, sicuti triplex hominum sit genus, bonorum malorum & mediocrium; ita & post hanc vitam, triplicem esse animarum statum: aut esse eas omninò beatas, aut damnatas in æternum aut esse in temporali Purgatorij pæna, à qua suffragijs vivorum auro nummis imò etiam fundis & alijs proventibus liberari possint. Verum quia scriptura neq; κατὰ τὸ πρῶτον neq; κατὰ δέυτερον quicquam de purgatorio docet, sed Christus & Aposto-

Apostoli quoties de animarum statu post hanc
 vitam loquuntur duplicis tantum stat9 vitæ æ-
 ternæ, aut gehennæ meminerunt, ideo nos ter-
 tium statum tanquam verbo Dei planè contra-
 rium meritò reijcimus. Ad beatas ergo vitæ æ-
 ternæ mansiones absq; ullo dubio transit ani-
 ma pijsimæ & honestissimæ matronæ *Anna*
Schlorsfes quæ ante paucos dies morbo correpta
 in Domino piè & placidè obdormivit. Nata est
 illa in celebri hac civitate Anno Christi 1583.
 Circa festum ascensionis Domini, patre *Rolof*
Schlorsfen; *Hermanni Schlorsfen* & *Anna Baroldts*
 filio: matre vero *Anna Heldts* per Dei gratiam
 adhuc superstite & filia mortem multum lu-
 gente, *Curdts Heldts* & *Catharina Roden* filia.
 Ab hiscè parentibus piè & liberaliterq; educata
 Anno Christi 1604. Kalendis Maijs in matri-
 monium data est viro ornatissimo & doctissimo
 Dn. *Iohanni Schmieden* civi Reipubl. urbanæ
 primario, ordinisq; nostri literarij faventissi-
 mo, jam viduo mæstissimo, cum quo in pacato
 & suavi conjugio vixit 27. & quod excurrit, an-
 nos. Annis aliquot antea actis varijs obnoxia fuit
 morbis, primum Scorbuto, morbo chronico &
 diuturno, quem tandem hydrops ascitidis spe-
 ciem referens subsecutus est, modo ad crescens,

modo per medicamēta exhibita decreſcens mi-
ſerè illā per 12. annos adfligens, ſenſimq; omnes
vires corporis proſternens, adeo ut cum ante
paucos dies morbo Epidemico febrīq; ſimul gra-
vi corripereſetur, levi negotio planè ſuccumbe-
ret, vitāq; cum morte 7. hujus menſis inter
10. & 11. meridianas obdormiſcenti ſimilis annū
ætatis agens 48. commutaret. Piè deſuncta no-
ſtra talem ſe per totam vitam & virgo geſſit &
conjux ut bonos in amorem, malos in admira-
tionem rapuerit, nec in Sacellum Deæ Viri pla-
cæ ingredi neceſſe habuerit: quum moroſa &
querula minimè fuerit, ſed maritum ſuum ob-
ſervaverit fideliter, rem familiarem curaverit
prudenter, manus in lanis, pedes in ædibus fi-
xos tenuerit. Neq; vero mirum eſt, ſi in loco
tam munito deliteſcens libera fuit ab ejusce-
modi iſtibus quibus concidere ſolet ſexuſ fæ-
mineus. Animus enim caſtītatis vallo erat cir-
cumdatus, in propugnaculo excubabat mode-
ſtia: in muris lenitas & concordia ſtudio: in
arcis medio erant fides & ſimplicitas: in turris
vertice patientia: amor bonæ famæ in circui-
tu. Sic circumvallata non ſolum cupiditatis
evitavit jacula, ſed etiam cruciatus & tormen-
ta corporis æquo animo ſuſtinuit, ac tandem
eluſo

eluso Diabolo victrix evasit, atq; animam patri
suo reddidit: cum quo nunc ibi vivit, ubi, ut
Beatus Augustinus loquitur, non est pauper-
tatis merus, non agritudinis imbecillitas: ne-
mo læditur, nemo irascitur, nemo invidet; cu-
piditas nulla exardescit; ubi nullus Diaboli
metu, insidiæ Dæmonum nullæ: ubi neq; corpo-
ris mors neq; animæ: ubi finis est desiderij, qui
sine fine ab ipsa videbitur, sine fastidio amabi-
tur, sine fatigatione laudabitur. Quāvis igitur
dubium non sit, quin relictus viduus in sum-
mo animi mærore sit propter amissam talem
conjugem qua superstite felix erat, qua erepta
miser est: fragilitatis tamen humanæ & vitæ o-
nerosæ periculosaq; memor æquo animo feret
maturiuse esse sublatam illam quæ cum homo
nata fuerit immortalitatem sibi spondere non
potuit, & tempore, ætatum omnium vehiculo,
transportanda fuit. Nec yero suæ commodita-
tis causa miseram esse cupiet, quæ ad summam
beatitatem evecta fortunæ effugit imperium,
quæ in hominem natum aliquid potest; nihil
in mortuum. Cæterum cum hujus piæ defunctæ
matronæ exuvie hodiè hora mediâ primâ ad
sepulturam efferendæ sint: omnes nostræ juris-
dictioni subjectos Academiae cives Dnn. Pro-
fesso-

fectores, Doctores, verbi divini ministros, Magistros & studiosos juvenes amicè monemus & rogamus, ut ad declarandam condolentiam, tum etiam in recordationem propriæ mortalitatis & fugacitatis hujus vitæ in templo D. Nicolai, hora, quam diximus, media primâ, conveniant, deductionem que funeris p. d. hujus matronæ sua præsentia cohonestent, omninoq; huic præstent, quod omnes & singuli quondam vel paulo post ab alijs post mortem nostram nobis præstari, dum in vivis sumus, unicè cupimus atq; exoptamus. Ite ergo exequias cives Academici interq; eundum Deo opt. max. pro restitutione Illustrissimorum nostrorum Principum gratias agite, eosdemq; totam provinciam, civitatem & Academiam eidem clementissimo Deo ardentibus votis & suspirijs commendate. P. P. Rostochij Sub sigillo Re-
ctoratus nostri, 12. Oct. Anno 1631.

eluso Diabolo victrix evasit, atq
suo reddidit: cum quo nunc ibi
Beatus Augustinus loquitur, i
ratis merus, non ægritudinis in
molæditur, nemo irascitur, nen
piditas nulla exardescit; ubi
metus, insidiæ Dæmonum nullæ:
ris mors neq; animæ: ubi finis e
sine fine ab ipsa videbitur, sine
tur, sine fatigatione laudabitur
dubium non sit, quin relictus
mo animi mæore sit propter
conjugem qua superstitie felix e
miser est: fragilitatis tamen hu
nerosæ periculosaq; memor æq
maturius esse sublatam illam o
nata fuerit immortalitatem sib
potuit, & tempore, ætatum om
transportanda fuit. Nec yero
tis causa miseram esse cupiet, q
beatitatem evecta fortunæ eff
quæ in hominem natum aliqu
in mortuum. Cæterum cum hu
matronæ exuviæ hodiè hora
sepulturam efferendæ sint: om
dictioni subjectos Academiae c